

които освѣнь сухото знание на той язикъ, нѣмжъ никакви сериозни познания, никакви качества за администрациј и сѫдопроизводство, а тогава мѣстото ще се види въ чудо да наскокне пакъ на сѫщите произволи, грабежи и насилия, които сѫ и истинската причина на последни кървави приключения.

Не сѫ химерически страхъ, не сѫ рожба отъ распалено въображение тия мрачни и тия скърбни опасения; тии сѫ изводъ изъ единъ дълговрѣмененъ опитъ, и Българитѣ, които по прѣминжалото сѫдять и за бѫджащето, не могжъ се прѣкори въ пессимисъмъ или въ опоритостъ, ако не имъ дава срѣдце да вѣрватъ, че административната автономия, каквото устройство и да ѝ се даде възъ основитѣ на Берлинский трактатъ, ще може да заключава у себе залогъ за траенъ миръ на Истокъ и нѣкакво емство за мирно житие и развитие на Българското население. Напротивъ подъ такива условия, каквите сѫ скроени, тая злочеста областъ и за напрѣдъ би останала на гибелното влияние на Цариградъ и всичкитѣ политически тревълнения на тоя глѫбоко размжтенъ градъ, гдѣто закони и министри, иرادета и заповѣди се мѣняватъ всѣкой денъ, щѣтъ се отзиваватъ въ неѫ за пакость и вѣспоръ на вътрешний ѝ развой и напрѣдъкъ. За доказателство на тѣхъ истини доста сѫ нѣколко примери отъ прѣминжалото; и най-тѣржествено обѣща-питетѣ реформи на Вис. Порта, при най благитѣ намѣрения на Европѣ не останахѫ мрътва буква, освѣнъ само, въ щото можаше да докара най-голѣми злини на населението; злото се замножи отъ врѣмето, въ което се обнароди Хатти-хумаюнътъ на който